Πανεπιστήμιο Πατρών Τμήμα Μηχ. Η/Υ & Πληροφορικής

ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Ακαδημαϊκό Έτος 2018-2019 1η Εργαστηριακή Άσκηση

Χαραλαμπόπουλος Παναγιώτης ΑΜ:5681

<u>Μέρος Α</u> Κωδικοποίηση Huffman

Μοντελοποίηση Πηγων Πληροφορίας: Αρχικά γίνεται δειγματοληψία της πηγής για να μετατραπεί από συνεχούς χρόνου σε διακριτού . Έπειτα γίνεται μοντελοποίηση της πηγής ώστε να περιγράφεται από το αλφάβητό της και τις πιθανότητες εμφάνισης κάθε συμβόλου του αλφαβήτου της . Ορίζεται το μέτρο πληροφορίας ενός συμβόλου s_i με πιθανότητα εμφάνισης $p(s_i)$, ως $I(s_i)$ και έπειτα ορίζεται το πληροφοριακό περιεχόμενο της πηγης ,που είναι γνωστό ως εντροπία της πηγής H(x) και εκφράζει το μέσο ορο πληροφορίας των συμβόλων ,δηλαδή εκφράζει την μέση αβεβαιότητα που εχουμε για την πηγή .

Κωδικοποίηση Πηγων Πληροφορίας: Στόχος μας είναι η αποδοτική αναπαράσταση μιας μιαδικής πηγής. Στην γενική περιπτωση αποδοτικές αναπαραστασεις επιτυγχάνονται με Κωδικες Μεταβλητου Μηκους. Οι λειτουργικές απαιτήσεις είναι:

1)οι κωδικές λέξεις να είναι δυαδικές

και

2)ο κώδικας να είναι μοναδικά αποκωδικοποιήσιμος.

Θεώρημα Κωδικοποίησης Πηγης (1° Θεωρημα Shannon) : Μια πηγή εντροπίας Η(η ρυθμού εντροπίας) μπορεί να κωδικοποιηθεί με αυθαίρετα μικρή πιθανότητα σφάλματος σε οποιοδήποτε ρυθμό R (bits /έξοδο πηγής) εφόσον R>H .Αντίστροφα αν R<H η πιθανότητα σφάλματος θα παραμένει μακρια από το μηδεν ανεξάρτητα από την πολυπλοκότητα του κωδικοποιητή και του αποκωδικοποιητή που χρησιμοποιούνται .

Το θεώρημα αυτό καθορίζει ένα θεμελιώδες όριο στο ρυθμό με τον οποίο η έξοδος μιας πηγής πληροφορίας μπορει να συμπιεσθεί χωρίς να προκληθεί μεγάλη πιθανότητα σφάλματος και επίσης δίνει τις ικανές και αναγκαίες συνθήκες για την ύπαρξη κωδίκων πηγής .

Προθεματικοί Κώδικες: Αλγοριθμοι κωδικοποιησης (συμπίεσης) πηγης που επιτυγχανουν ρυθμους κωδικοποιησης κοντα στην εντροπια (οριο συμπίεσης χωρις απώλειες) κάνοντας κωδικοποίηση από σταθερο σε μεταβλητο μήκος, οι οποίοι πληρούν τις εξής συνθήκες:

1)είναι άμεσοι (επιτρέπουν απευθείας αποκωδικοποίηση)

και

2)είναι μονοσήμαντα αποκωδικοποιήσιμοι (κάθε έξοδος αντιστοιχεί σε μοναδική είσοδο)

Αλγόριθμος Huffman Κωδικοποίησης Πηγης: Στην κωδικοποίηση Huffman μπλοκ συμβόλων σταθερου μήκους από την έξοδο της πηγής απεικονίζονται σε μεταβλητού μήκους μπλοκ δυαδικών συμβόλων (κωδικοποίηση από σταθερο σε μεταβλητο μήκος) Η ιδέα του αλγορίθμου είναι οι συχνότερα εμφανιζόμενες ακολουθίες εξοδου σταθερου μηκους να απεικονίζονται σε μικρότερες δυαδικές ακολουθίες ενώ οι ακολουθίες που εμφανίζονται σπανιότερα απεικονίζονται σε μεγαλύτερες δυαδικές ακολουθίες. Οι κώδικες Huffman είναι μονοσήμαντα αποκωδικοποιήσιμοι και άμεσοι με ελάχιστο μήκος λέξης. Οπότε είναι βέλτιστοι ανάμεσα σε όλους τους προθεματικούς κώδικες.

Βήματα Αλγορίθμου Huffman:

- 1)Γινεται διάταξη των εξόδων της πηγης κατά φθίνουσα σειρα πιθανοτήτων.
- 2)Γίνεται συγχώνευση των δυο λιγότερο πιθανων εξόδων σε μια μοναδική εξοδο με την πιθανότητα της να είναι το αθροισμα των δυο πιθανοτήτων .
- 3) Αν ο αριθμος εξοδων που απομενουν είναι 2 τοτε ο αλγοριθμος συνεχιζει στο επομενο βημα. Διαφορετικα επανέρχεται στο βήμα 1.
- 4)Αυθαίρετη αντιστοίχιση των τιμών 0 και 1 ως κωδικές λέξεις για τις 2 εξόδους που απομένουν.
- 5)Αν μια εξοδος είναι το αποτελεσμα της συχγώνευσης 2 εξοδων σε προηγουμενο βήμα, γίνεται προσάρτηση στην τρεχουσα κωδική λέξη ενός 0 και ενός 1 για να αποκτηθεί η κωδική λέξη για τις προηγούμενες εξόδους .Γίνεται επανάληψη του βήματος 5 εως ότου καμια έξοδος να μην προηγείται αλλης.
- **1)**Γινεται υλοποιηση των συναρτησεων myhuffmandict,myhuffmanenco,myhuffmandeco που αντιστοιχουν στις συναρτησεις huffmandict,huffmanenco,huffmandeco που εμπεριεχονται στην matlab.
 - A) function [dict,avglen] = myhuffmandict(symbols,p)

Η συναρτηση αυτή παιρνει σαν ορισμα τα συμβολα του αλφαβητου σε μορφή cell array (symbols) και τις αντιστοιχες πιθανοτητες των συμβολων του αλφαβητου σε μορφη vector (p) και επιστρεφει ενα cell που στην πρωτη στηλη περιεχονται τα συμβολα του αλφαβητου και στη δευτερη στηλη οι πιθανοτητες που αντιστοιχουν σε κάθε συμβολο, και ακομα επιστρεφει το μεσο μηκος κωδικα (avglen).

B) function comp = myhuffmanenco(sig, dict)

Η συναρτηση αυτή παιρνει σαν ορισμα το κειμενο/σημα που που θελουμε να κωδικοποιησουμε (sig) το οποιο μπορει να είναι numeric vector ,numeric cell array ή alphanumeric cell array όπως ακριβως και η huffmanenco που συμπεριλαμβανεται στη matlab , και επισης το λεξικο (dict) το οποιο περιλαμβανει τα συμβολα του αλφαβητου και τις πιθανοτητες τους και είναι της μορφης cell array και επιστρεφει το κωδικοποιημενο μηνυμα (comp) σε μορφη vector.

Γ) function dsig = myhuffmandeco(comp,dict)

Η συναρτηση αυτή παιρνει σαν ορισμα το κωδικοποιημενο μηνυμα (comp) σε μορφη vector και το λεξικο (dict) το οποιο περιλαμβανει τα συμβολα του αλφαβητου και τις πιθανοτητες τους και είναι της μορφης cell array και επιστρεφει το αποκωδικοποιημενο μηνυμα σε μορφη cell array.

Ο κωδικας για τις 3 συναρτησεις βρισκεται στα αρχεια myhuffmandict.m , myhuffmanenco.m και myhuffmandeco.m

2)Ο κωδικας του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκεται στο αρχειο MerosA_erwthma2.m

Τα αποτελεσματα της εκτελεσης του αρχειου script με ονομα MerosA_erwthma2.m φαινονται παρακατω:

New to MATLAB? See resources for Getting Started. H phgh dimiourgithike To leksiko Huffman dimiourgithike Gia thn phgh A: Mhkos kwdikopoihshs phghs : 41967 Ta simata einai idia To Meso Mhkos Kwdika einai : 4.2051 Gia thn phgh B: Mhkos kwdikopoihshs phghs : 135482 Ta simata einai idia To Meso Mhkos Kwdika einai : 4.2051 H apodotikotita tou kwdika einai : 0.9930 fx >>

Στο script αυτό επιβεβαιώνεται η ορθοτητα της αποκωδικοποιησης τοσο της πηγης Α οσο και της πηγης Β συγκρίνοντας το σήμα phgh_a που κωδικοποιείται με το dsig_a που είναι το

αποτελεσμα της αποκωδικοποιησης ,για την πηγη A και επισης συγκρινοντας το file_txt_cell με το dsig_b για την πηγη B ,τα αποτελεσματα των οποιων φαινονται στο παραπανω στιγμιότυπο και δείχνουν ότι το αρχικο σημα που κωδικοποιειται είναι το ιδιο με το αποτελεσμα της αποκωδικοποιησης .Επίσης το μεσο μηκος κωδικα είναι το ιδιο αφου και οι 2 πηγες κωδικοποιουνται με το ιδιο αλφαβητο και είναι 4,2051 αλλα το μηκος της κωδικοποιησης της κάθε πηγης είναι διαφορετικο και συγκεκριμενα το μηκος της κωδικης λεξης που προκύπτει από την πηγή B είναι μεγαλύτερο από αυτό της πηγής A και αυτό οφείλεται στο ότι για την πηγη A κωδικοποιουνται 10000 χαρακτηρες ενώ στην πηγη B κωδικοποιουνται 29110 χαρακτηρες αρα και η κωδικη λεξη που θα προκύψει από την πηγη B θα είναι μεγαλυτερη .Τελος η αποδοτικότητα του κωδικα είναι ιδια και για τις 2 πηγες και είναι ιση με 0,9930.

Σημείωση: Για την κωδικοποιηση της πηγης Β, αφαιρέθηκαν από το κείμενο που λαμβάνουμε από το αρχείο των χαρακτηρων που δεν ανήκουν στο αλφαβητο που χρησιμοποιείται («'», «-», « », κλπ) και τα κεφαλαία γράμματα μετατράπηκαν σε πεζα ώστε τα σύμβολα του κειμένου να συμφωνούν με τα συμβολα του αλφαβητου.

3)Ο κωδικας του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκεται στο αρχειο MerosA erwthma3.m

Αυτή τη φορα χρησιμοποιήθηκαν όλα τα διαφορετικά συμβολα του αρχειου kwords.txt ως αλφάβητο και υπολογίστηκαν οι πιθανότητες εμφανισής τους από το αρχειο αυτό υπολογίζοντας το πλήθος εμφάνισης της κάθε μιας μέσα στο αρχείο προς το πλήθος εμφανισης όλων των συμβόλων στο κειμενο .Παρακατω φαινονται όλα τα διαφορετικα σύμβολα που εντοπίστηκαν στο αρχείο :

symbols =													
1×41 <u>cell</u>	array												
Columns 1	through	14											
{'↓'}	{'←'}	{'''}	{'-'}	{'.'}	[{'/'}	{'A'}	{'C'}	{'G'}	{'H'}	{'J'}	{'M'}	{'0'}	{'V'}
Columns 15 through 28													
{'W'}	{'a'}	{'d'}	{'c'}	{'d'}	{'e'}	{'f'}	{'g'}	{'h'}	{'i'}	{'j'}	{'k'}	{'1'}	{'m'}
Columns 29 through 41													
{'n'}	{'o'}	{'p'}	{'q'}	{'r'}	{'s'}	{'t'}	{'u'}	{'v'}	{'W'}	{'x'}	{'V'}	{'z'}	
>>													

Σημείωση :Όπως φαίνεται και πιο πάνω χρησιμοποιούνται 2 χαρακτηρες για κενα , το newline (1° συμβολο στο παραπανω στιγμιότυπο) και το backspace (2° συμβολο στο πιο πανω στιγμιοτυπο) τα οποία είναι διαφορετικοί χαρακτηρες και θεωρήθηκαν διαφορετικα σύμβολα στο αλφαβητο .Επίσης ως διαφορετικοί χαρακτηρες θεωρήθηκαν τα κεφαλαία και τα πεζά γραμματα και δεν εγινε μετατροπή από κεφαλαία σε πεζά όπως στο προηγούμενο ερώτημα .Τελος σε αυτό το ερώτημα σύμβολα του αλφαβήτου αποτελούν και οι χαρακτήρες «-» , «'» , «.» , «/» κλπ. Δηλαδή ολοι οι διαφορετικοι χαρακτήρες του αρχείου θεορούνται ξεχωριστά συμβολα του αλφαβήτου.

Παρακάτω φαίνεται η μορφή του κειμένου προς κωδικοποίηση:

1x37096 <u>cell</u>													
val =													
Columns 1	through	1.4											
{'k'}	{'+'}	{'↵'}	{'k'}	{'A'}	{'←'}	{'+'}	{'k'}	{'a'}	{'←'}	{'↵'}	{'k'}	{'a'}	{'-'}
Columns 15 through 28													
{'←'}	{'↵'}	{'k'}	{'a'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	ابر } {'←'}	{'⊷'}	{'k'}	{'a'}	{'a'}	{'m'}	{'a'}
Columns 29 through 42													
{!←!}	{'4'}	{'k'}	{'a'}	{'a'}	{'s'}	{'←'}	{'⊷'}	{'k'}	{'a'}	{'a'}	{'t'}	{'a'}	{'q'}
Columns 43 through 56													
{'1'}	{'e'}	{'c'}	{'t'}	{'i'}	{'c'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}	{'a'}	{'d'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}
Columns 57 through 70													
{'a'}	{'d'}	{'a'}	{'d'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	{'d'}	{'s'}	{'←'}	{'↵'}
Columns 71 through 84													
{'k'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	{'k'}	{'a'}	{'←'}	{'⊷'}	{'k'}	{'a'}	{'d'}	{'a'}	{'k'}	{'a'}
Columns 85	Columns 85 through 98												
{'s'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	{'1'}	{'a'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}	{'a'}	{'d'}
Columns 99	through	112											
{'a'}	{'1'}	{'a'}	{'s'}	{'←'}	{'↵'}	{'k'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	{'r'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}
Columns 11	Columns 113 through 126												
{'a'}	{'d'}	{'a'}	{'r'}	{'a'}	{'g'}	{'o'}	{'V'}	{'a'}	{'←'}	(ابا)	{'k'}	{'a'}	{'d'}
Columns 127 through 140													
{'a'}	{'r'}	{'s'}	{'←'}	{'↩'}	{'k'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	{'s'}	{'s'}	{'o'}	{'u'}	{'←'}
Columns 141 through 154													
{'↵'}	{'k'}	{'a'}	{'b'}	{'a'}	{'Y'}	{'a'}	{'←'}	{'⊷'}	{'k'}	{'a'}	{'d'}	{'a'}	{'V'}
Columns 15	5 through	h 168											

Τα αποτελεσματα της εκτελεσης του αρχειου script με ονομα MerosA_erwthma3.m φαινονται παρακατω:

```
New to MATLAB? See resources for Getting Started.

To leksiko Huffman dimiourgithike
Gia thn phgh B:
Mhkos kwdikopoihshs phghs: 156395
Ta simata einai idia
To Meso Mhkos Kwdika einai: 4.2160
H apodotikotita tou kwdika einai: 0.9935

fx
>>
```

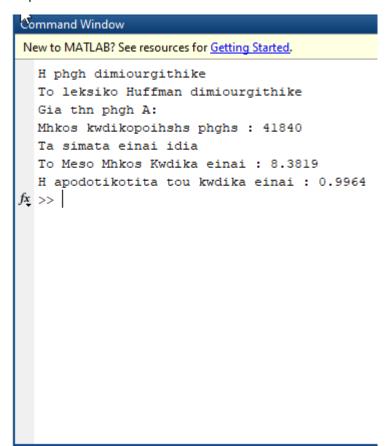
Όπως φαίνεται και στο παραπάνω στιγμιοτυπο η αποκωδικοποίηση μας δινει το ίδιο αρχείο με αυτό που κωδικοποιήθηκε .Δηλαδή προκείπτει το περιεχόμενο του κειμένου του αρχείου.Το μέσο μήκος κώδικα είναι μεγαλύτερο από αυτό του ερωτήματος 2 και αυτό συμβαίνει διότι το αλφάβητο είναι μεγαλύτερο (41 χαρακτήρες αντι για 26 που διαθέτει το 2° ερώτημα).Ακόμα το

μήκος της κωδικοποίησης της πηγής είναι μεγαλύτερο σε σχέση με το προηγούμενο ερώτημα δηλαδή 156395 ψηφία σε σχέση με 135482 ψηφία που είχαμε στο προηγούμενο ερωτημα και αυτό συμβαίνει γιατί το μήκος του κώδικα Huffman που αντιστοιχεί σε κάθε σύμβολο του αλφαβήτου του ερωτήματος 3 είναι μεγαλύτερο από αυτό του προηγούμενου ερωτήματος , πραγμα το οποίο συμβαινει διότι εχουμε περισσότερα σύμβολα (41 χαρακτήρες αντι για 26 που διαθέτει το 2° ερώτημα) .Τελος η αποδοτικοτητα του κωδκα είναι 0,9935 που είναι ελαχιστα καλύτερη από το προηγουμενο ερωτημα.

4)Ο κωδικας του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκεται στο αρχειο MerosA_erwthma4.m

Στο ερώτημα αυτό υπολογίστηκε η $2^{ης}$ τάξης επέκταση της πηγής A όπου κάθε νέο σύμβολο είναι η συνένωση κάθε συμβόλου με τον εαυτό του και με τα υπόλοιπα και η πιθανότητα εμφάνησης κάθε νέου συμβόλου είναι το γινόμενο των επιμέρους πιθανοτήτων.

Τα αποτελεσματα της εκτελεσης του αρχειου script με ονομα MerosA_erwthma4.m φαινονται παρακατω:

Όπως φαινεται από το παραπάνω στιγμιότυπο αρχικά δημιουργείται το λεξικο Huffman με βαση το νέο αλφάβητο και τις νεες πιθανότητες της 2^{ης} ταξης επέκτασης πηγης και επειτα γινεται έλεγχος για την ορθή αποκωδικοποίηση και προκύπτει ότι το σήμα που αποκωδικοποιείται είναι το ιδιο με αυτό που κωδικοποιήθηκε .Το μέσο μήκος κωδικα είναι περίπου το διπλάσιο από αυτό του ερωτήματος 2 και αυτό συμβαίνει διοτι αν στο αλφάβητο της πηγης Α εχουμε χουμε χο

συμβολα οπότε το μέσο μηκος κώδικα είναι περιπου το διπλάσιο από το αρχικο.Επίσης παρατηρούμε ότι το μήκος κωδικοποίησης της 2^{ης} τάξης επέκτασης πηγής είναι 41840 που είναι ελάχιστα μικροτερο από αυτό στο ερώτημα 2 που ηταν 41967 που όμως δε μπορει να μας οδηγήσει σε βέβαιο συμπερασμα διοτι τα σύμβολα που παραγει η πηγη Α είναι τυχαια και στις 2 περιπτωσεις και ο κώδικας του κάθε συμβολου εχει διαφορετικό μηκος .Τέλος η αποδοτικότητα είναι 0,9964 στην 2^{ης} ταξης επέκταση πηγης που είναι μεγαλύτερη από την αποδοτικότητα που ειχα για την πηγή Α στο ερώτημα 2 η οποία ηταν 0,9930 πράγμα το οποίο επαληθεύει τη θεωρία ,δηλαδή ότι όσο μεγαλύτερης ταξης επέκταση εχουμε τοτε τοσο καλύτερη αποδοτικότητα κωδικοποίησης πετυχαίνουμε , δηλαδή η αποδοτικότητα τείνει να πλησιάσει περισσότερο το 1 δηλαδή στο όριο συμπίεσης της πηγής (εντροπία) .Αρα καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι για να βελτιώσουμε την αποδοτικότητα κωδικοποίησης για τον ίδιο αλγόριθμο κωδικοποίησης αρκεί να παρουμε μεγαλύτερης τάξης επέκταση της πηγής.

5) Ο κωδικας του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκεται στο αρχειο MerosA_erwthma5.m Τα αποτελεσματα της εκτελεσης του αρχειου script με ονομα MerosA_erwthma5.m φαινονται παρακατω:

```
New to MATLAB? See resources for Getting Started.

Gia thn phgh B kwdikopoiontas me to alfavito ths A:
To leksiko Huffman dimiourgithike
Mhkos kwdikopoihshs phghs : 134426
Ta simata einai idia
To Meso Mhkos Kwdika einai : 8.3819
H apodotikotita tou kwdika einai : 0.9964

Gia thn phgh B kwdikopoiontas me to alfavito ths B:
To leksiko Huffman dimiourgithike
Mhkos kwdikopoihshs phghs : 156302
Ta simata einai idia
To Meso Mhkos Kwdika einai : 8.4064
H apodotikotita tou kwdika einai : 0.9935

$\frac{\psi}{\psi} >>
```

Αρχικά και για τα 2 σκέλη του ερωτήματος επαληθεύεται η ορθότητα της αποκωδικοποίησης .Για την κωδικοποίηση της πηγης Β με το αλφάβητο της 2^{ης} επέκτασης της πηγής Α το μεσο μήκος κωδικα είναι το διπλάσιο σε σχέση με την κωδικοποίηση της πηγής Β με το αλφαβητο

της Α που πραγματοποιήθηκε στο ερώτημα 2 για το λόγο που αναφέρθηκε στο προηγούμενο ερώτημα. Ομως το μήκος της κωδικοποίησης της πηγής είναι μικρότερο (134426) από αυτό που υπολογίστηκε στο ερώτημα 2 (135482) και επίσης η αποδοτηκότητα της κωδικοποίησης είναι 0,9964 που είναι μεγαλυτερη από αυτην που υπολογίστηκε στο ερωτημα 2 (0,9930). Για την κωδικοποίηση της πηγης B με το αλφάβητο της $2^{n_{\rm c}}$ επέκτασης της πηγής B το μεσο μήκος κωδικα είναι το διπλάσιο σε σχέση με την κωδικοποίηση της πηγής B με το αλφαβητο της B που πραγματοποιήθηκε στο ερώτημα 3 για το λόγο που αναφέρθηκε στο προηγούμενο ερώτημα. Ομως το μήκος της κωδικοποίησης της πηγής είναι μικρότερο (156302) από αυτό που υπολογίστηκε στο ερώτημα 3 (156395) και επίσης η αποδοτηκότητα της κωδικοποίησης είναι 0,9935 που είναι ιδια με αυτήν στο ερώτημα 3 .

Γενικά Συμπεράσματα : Από όλα τα παραπάνω ερωτήματα φαίνονται τα εξής :

- 1.Μας συμφέρει καλύτερα να πάρουμε ένα συγκεκριμένο αλφάβητο για να κωδικοποιήσουμε μια πηγη παρα να δημιουργήσουμε ένα αλφαβητο με βαση τα συμβολα που παραγει η πηγη και αυτό γιατι έτσι αποφευγουμε την δημιουργία αλφαβητου που περιεχει συμβολα που δεν θέλουμε στο αλφαβητο τα οποία μπορει να οδηγήσουν σε μεγαλυτερο μεσο μηκος κωδικα και κατ΄ επέκταση σε μεγαλύτερο μηκος κωδικοποίησης.
- 2.Μας συμφέρει καλύτερα για τον ιδιο αλγόριθμο κωδικοποίησης να χρησιμοποιήσουμε την ν^{οστης} τάξης επέκταση της πηγης γιατι ετσι καταφέρνουμε να έχουμε καλύτερη αποδοτικότητα κωδικοποίησης γιατι όσο μεγαλύτερης ταξης επέκταση εχουμε τοτε τοσο καλύτερη αποδοτικότητα κωδικοποίησης πετυχαίνουμε , δηλαδή η αποδοτικότητα τείνει να πλησιάσει περισσότερο το 1 δηλαδή στο όριο συμπίεσης της πηγής (εντροπία).

Παρακάτω δίνεται ο κώδικας των παραπάνω ερωτημάτων :

myhuffmandict.m

```
function [dict,avglen] = myhuffmandict(symbols,p)
   sz=length(symbols);
   adj sz = sz;
   %dimiourgia cell pou periexei symvola kai tis pithanothtes
emfanishs toys
   symb cell = cell(sz,5);
   for i=1:sz
       symb cell{i,1} = symbols{i};
       symb cell{i,2} = p(i);
    %diataksi simvolwn kata fthinousa seira pithanothtwn
   symb cell = sortrows(symb cell,2,'descend');
   %ylopoihsh Huffman
   %dhladh qia ta 2 stoixeia me tis mikroteres pithanothtes qinetai
sinenosh twn stoixiwn se ena neo me pithanothta
   %to athroisma twn pithanothtwn twn 2 stoixeiwn ,to neo stoixeio
apothikevetai sth thesh 1 tou neoy row pou dimiourgite
   %kai to p tou neou stoixiou sth thesh 2 tou neou row
```

```
%episis dimiourgounte alla 2 collumns pou periexoun ta stoixeia apo
ta opoia dimiourgithike to neo stoixeio
    for i = sz : -1 : 2
        adj sz = adj sz + 1;
        %xrisimopoihtai h sprintf anti ths apo katw wste na mhn
xanontai ta newline kai
        %ta backspace symvola
        %symb cell{adj sz,1} = strcat(symb cell{i,1} , symb cell{i-
1,1});
        symb cell{adj sz,1} = sprintf('%s%s'
, symb_cell{i,1}, symb_cell{i-1,1});
        symb cell{adj sz,2} = symb cell{i,2} + symb cell{i-1,2};
        symb cell{adj sz,3} = symb cell{i,1};
        symb cell{adj sz,4} = symb cell{i-1,1};
        symb cell = sortrows(symb cell, 2, 'descend');
    end
    %ginete anathesh kwdika se kathe stoixeio tou alfavitou
    %gia na diasxisoume to dentro huffman xrisimopoioume mia oura gia
na krataei tous komvous pou episkeptomaste
   %ksekiname apo to stoixeio sth grammh 1 tou cell to opoio exei th
megaliterh pithanothta
   queue = {};
    r=1;
    %mexri na episkeftoume ola ta stoixeia ths ouras
    while ~isempty(r)
        l child = symb cell{r,4};
        r child = symb cell{r,3};
        if ~isempty(l child)
            %sth stilh 5 tou symvoloy apo to opoio proilthe to neo
symvolo vazoume thn timh 0
            symb cell{find(strcmp(symb cell(:,1), l child)),5} =
[symb cell{r,5} \overline{0}];
            %prosthetoume sthn oura th thesh toy symvolou apo to opoio
proilthe to neo symvolo
            queue{end+1} = find(strcmp(symb cell(:,1), l child));
        end
        if ~isempty(r child)
        %sth stilh 5 tou symvoloy apo to opoio proilthe to neo symvolo
vazoume thn timh 1
            symb cell{find(strcmp(symb cell(:,1), r child)),5} =
[symb_cell\{r,5\} \ 1];
            %prosthetoume sthn oura th thesh toy symvolou apo to opoio
proilthe to neo symvolo
            queue{end+1} = find(strcmp(symb cell(:,1), r child));
        end
        if length(queue) ~= 0
        %sto dikth r vazoume th thesh tou symvolou pou perimenei sthn
oura
            r = queue\{1\};
        %an exoume episkeftei ola ta stoixeia ths ouras aadiazoume to r
            r = [];
        end
        %aferoume to 1o stoixeio ths ouras
        queue = queue(2:end);
    end
```

```
%taksinomish twn symvolwn analoga me to megethos tou symvolou
    [~,stringLength] = sort(cellfun(@length,symb cell(:,1)), 'ascend');
    symb cell = symb cell(stringLength,:);
    %kratame mono ta arxika symvola
    dict(:,1) = symb cell(1:sz,1);
    dict(:,2) = symb cell(1:sz,5);
    %alfavitikh taksinomish symvolwn
    dict = sortrows(dict,1,'ascend');
    %evresh mesou mikous kwdika
    avglen=0;
    for i = 1 : length(dict)
        avglen = avglen+numel(dict{i,2})*p(i);
    end
end
myhuffmanenco.m
function comp = myhuffmanenco(sig, dict)
comp = [];
%ginetai elegxos gia to an to sima einai cell h vector kai epita
dimiourgitai h kwdikopoihmenh diadikh akolouthia eksodou
%analoga me ton kwdika pou antistoixei sto kathe symvolo tou alfavitou
if iscell(sig)
    for i=1:length(sig)
        for j=1:length(dict)
            if strcmp(sig{i},dict{j,1})
                comp=[comp, cell2mat(dict(j,2))];
            end
        end
    end
else
    for i=1:length(sig)
        comp=[ comp ,
cell2mat(dict(find(cell2mat(dict(:,1))==sig(i)),2)) ];
    end
end
end
myhuffmandeco.m
function dsig = myhuffmandeco(comp,dict)
dsig = {};
c2 = 1;
c1 = 1;
%ginetai apokwdikopoihsh ths kwdikopoihmens diadikhs akolouthias wste
na metatrapei sto arxiko keimeno
%antistoixizontas ton kwdika tou kathe symvolou sto antistoixo symvolo
while c2 < length(comp)</pre>
```

flag = 0 ;
while 1

for i = 1:length(dict)

flag = 1 ;

if isequal(comp(c1:c2) , dict{i,2})

 $dsig\{length(dsig)+1\} = dict\{i,1\};$

```
break

end

end

c2 = c2 + 1;

if flag == 1

break

end

c1 = c2;

end

end
```

MerosA_erwthma2.m

```
clear
clc
%dimiourgia alfavitou
symbols = {'a' 'b' 'c' 'd' 'e' 'f' 'q' 'h' 'i' 'j' 'k' 'l' 'm' 'n' 'o'
'p' 'q' 'r' 's' 't' 'u' 'v' 'w' 'x' 'y' 'z'};
%dimiourgia pinaka me arithmous pou antistoixoun sto kathe gramma tou
%alfavitou
numbers = [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17,
18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26];
%oi pithanothtes pou antistoixoun se kathe symvolo tou alfavitou
p = [0.08167, 0.01492, 0.02782, 0.04253, 0.12702, 0.02228, 0.02015,
0.06094, 0.06966, 0.00153, 0.00772, 0.04025, 0.02406, 0.06749, 0.07507,
0.01929, 0.00095, 0.05987, 0.06327, 0.09056, 0.02758, 0.00978, 0.02361,
0.00150, 0.01974, 0.00074];
%dimiourgia tyxaias phghs me vash tis pithanothtes emfanishs kathe
symvolou
%tou alfavitou
out = randsrc(1,10000,[numbers; p]);
phgh a = \{\};
for i =1:length(out)
    phgh a{i} = symbols{out(i)};
end
disp('H phgh dimiourgithike');
%dimiourgia dictionary pou antistoixei ta symvola tou alfavitou me tis
%antistoixes pithanothtes se kwdika Huffman
[dict a, avglen a] = myhuffmandict(symbols,p);
disp('To leksiko Huffman dimiourgithike');
%kwdikopoihsh Huffman toy simatos ths pighs A
comp a = myhuffmanenco(phgh a, dict a);
fprintf('\n');
disp('Gia thn phgh A:');
fprintf('Mhkos kwdikopoihshs phghs : %d \n', length(comp a));
%apokwdikopoihsh phghs A
dsig a = myhuffmandeco(comp a, dict a);
%elegxos an to shma pou apokwdikopoihthike einai to idio me to sima pou
kwdikopoihthike
if isequal(phgh a,dsig a)
    disp('Ta simata einai idia');
else
```

```
disp('Ta simata DEN einai idia');
end
fprintf('To Meso Mhkos Kwdika einai : %.4f \n', avglen a);
%diavazoume to arxeio kai kratame mono ta stoixeia pou anikoun sto
alfavito me vash tis pithanothtes ths pighs A
file txt = lower(regexprep(fileread('kwords.txt'),'[^a-zA-Z]',''));
%metatroph se alphanumeric cell array
file txt cell = {};
for i=1:length(file txt)
    file txt cell{length(file txt cell)+1} = file txt(i);
%kwdikopoihsh Huffman toy simatos ths pighs B
comp b = myhuffmanenco(file txt cell, dict a);
fprintf('\n');
disp('Gia thn phgh B:');
fprintf('Mhkos kwdikopoihshs phghs : %d \n', length(comp b));
%apokwdikopoihsh phghs A
dsig b = myhuffmandeco(comp b, dict a);
%elegxos an to shma pou apokwdikopoihthike einai to idio me to sima pou
kwdikopoihthike
if isequal(file_txt_cell,dsig_b)
    disp('Ta simata einai idia');
else
    disp('Ta simata DEN einai idia');
end
fprintf('To Meso Mhkos Kwdika einai : %.4f \n', avglen a);
%ypologismos entropias
entropia=0;
for i=1:length(p)
    entropia=entropia+p(i)*log2(1./p(i));
fprintf('\nH apodotikotita tou kwdika einai : %.4f \n',
entropia./avglen a);
MerosA_erwthma3.m
clear
%topothetountai ta periexomena tou arxeiou se mia metablhth
file txt = fileread('kwords.txt');
%dimiourgia alfavitou
getsymbols = unique(file txt);
symbols={};
for i=1 :length(getsymbols)
    symbols{length(symbols)+1} = getsymbols(i);
end
%eyresh pithanothtwn emfanishs kathe symvolou
p=[];
for i=1:length(symbols)
   p = [p, count(file txt, symbols{i})/length(file txt)];
%metatroph se alphanumeric cell array
file txt cell = {};
```

```
for i=1:length(file txt)
    file txt cell{length(file txt cell)+1} = file txt(i);
%dimiourgia dictionary pou antistoixei ta symvola tou alfavitou me tis
%antistoixes pithanothtes se kwdika Huffman
[dict b, avglen b] = myhuffmandict(symbols,p);
disp('To leksiko Huffman dimiourgithike');
%kwdikopoihsh Huffman toy simatos ths pighs B
comp b = myhuffmanenco(file txt cell, dict b);
disp('Gia thn phgh B:');
fprintf('Mhkos kwdikopoihshs phghs : %d \n', length(comp b));
%apokwdikopoihsh phghs B
dsig b = myhuffmandeco(comp b, dict b);
%eleqxos an to shma pou apokwdikopoihthike einai to idio me to sima pou
kwdikopoihthike
if isequal(file txt cell, dsig b)
    disp('Ta simata einai idia');
else
    disp('Ta simata DEN einai idia');
fprintf('To Meso Mhkos Kwdika einai : %.4f \n', avglen b);
%ypologismos entropias
entropia=0;
for i=1:length(p)
    entropia=entropia+p(i)*log2(1./p(i));
end
fprintf('H apodotikotita tou kwdika einai : %.4f \n',
entropia./avglen b);
MerosA_erwthma4.m
clear
clc
%grammata alfavitou
alphabet = {'a' 'b' 'c' 'd' 'e' 'f' 'q' 'h' 'i' 'j' 'k' 'l' 'm' 'n' 'o'
'p' 'q' 'r' 's' 't' 'u' 'v' 'w' 'x' 'y' 'z'};
%oi pithanothtes pou antistoixoun se kathe symvolo tou alfavitou
p alphabet = [0.08167, 0.01492, 0.02782, 0.04253, 0.12702, 0.02228,
0.02015, 0.06094, 0.06966, 0.00153, 0.00772, 0.04025, 0.02406, 0.06749,
0.07507, 0.01929, 0.00095, 0.05987, 0.06327, 0.09056, 0.02758, 0.00978,
0.02361, 0.00150, 0.01974, 0.00074];
%ypologismos alfavitou 2hs takshs epektashs phqhs kai pithanothtwn
symvolwn ths
symbols = {};
p=[];
for i=1:length(alphabet)
    for j=1:length(alphabet)
        symbols{length(symbols)+1} = strcat(alphabet{1,i},
alphabet{1,j});
        p = [p \ p \ alphabet(1,i)*p \ alphabet(1,j)];
    end
end
%dimiourgia pinaka me arithmous pou antistoixoun sto kathe gramma tou
```

```
%alfavitou
numbers = [1:length(symbols)];
%dimiourgia tyxaias phghs me vash tis pithanothtes emfanishs kathe
symvolou
%tou alfavitou
out = randsrc(1,5000,[numbers; p]);
phqh a = \{\};
for i =1:length(out)
    phgh a{i} = symbols{out(i)};
end
disp('H phgh dimiourgithike');
%dimiourgia dictionary pou antistoixei ta symvola tou alfavitou me tis
%antistoixes pithanothtes se kwdika Huffman
[dict a, avglen a] = myhuffmandict(symbols,p);
disp('To leksiko Huffman dimiourgithike');
%kwdikopoihsh Huffman toy simatos ths pighs A
comp a = myhuffmanenco(phgh a, dict a);
disp('Gia thn phgh A:');
fprintf('Mhkos kwdikopoihshs phghs : %.d \n', length(comp a));
%apokwdikopoihsh phghs A
dsig a = myhuffmandeco(comp a, dict a);
%elegxos an to shma pou apokwdikopoihthike einai to idio me to sima pou
kwdikopoihthike
if isequal(phgh a,dsig a)
    disp('Ta simata einai idia');
else
    disp('Ta simata DEN einai idia');
fprintf('To Meso Mhkos Kwdika einai : %.4f \n', avglen a);
%vpologismos entropias
entropia=0;
for i=1:length(p)
    entropia=entropia+p(i)*log2(1./p(i));
end
fprintf('H apodotikotita tou kwdika einai : %.4f \n',
entropia./avglen a);
MerosA erwthma5.m
clear
clc
%grammata alfavitou
alphabet = {'a' 'b' 'c' 'd' 'e' 'f' 'q' 'h' 'i' 'j' 'k' 'l' 'm' 'n' 'o'
'p' 'q' 'r' 's' 't' 'u' 'v' 'w' 'x' 'v' 'z'};
%oi pithanothtes pou antistoixoun se kathe symvolo tou alfavitou
p alphabet = [0.08167, 0.01492, 0.02782, 0.04253, 0.12702, 0.02228,
0.02015, 0.06094, 0.06966, 0.00153, 0.00772, 0.04025, 0.02406, 0.06749,
0.07507, 0.01929, 0.00095, 0.05987, 0.06327, 0.09056, 0.02758, 0.00978,
0.02361, 0.00150, 0.01974, 0.00074];
%ypologismos alfavitou 2hs takshs epektashs phghs kai pithanothtwn
symvolwn ths
symbols = {};
p=[];
```

```
for i=1:length(alphabet)
    for j=1:length(alphabet)
        symbols{length(symbols)+1} = strcat(alphabet{1,i},
alphabet{1, j});
        p = [p \ p \ alphabet(1,i)*p \ alphabet(1,j)];
    end
end
%dimiourgia pinaka me arithmous pou antistoixoun sto kathe gramma tou
%alfavitou
numbers = [1:length(symbols)];
disp('Gia thn phgh B kwdikopoiontas me to alfavito ths A:');
%dimiourgia dictionary pou antistoixei ta symvola tou alfavitou me tis
%antistoixes pithanothtes se kwdika Huffman
[dict a, avglen a] = myhuffmandict(symbols,p);
disp('To leksiko Huffman dimiourgithike');
%diavazoume to arxeio kai kratame mono ta stoixeia pou anikoun sto
alfavito me vash tis pithanothtes the pighs A
file txt = lower(regexprep(fileread('kwords.txt'),'[^a-zA-Z]',''));
%metatroph se alphanumeric cell array
file txt cell = {};
for i=1:length(dict a{1,1}):length(file txt)
    file txt cell{length(file txt cell)+1} =
file txt(i:(i+length(dict a{1,1})-1));
%kwdikopoihsh Huffman toy simatos ths pighs B
comp b = myhuffmanenco(file txt cell, dict a);
fprintf('Mhkos kwdikopoihshs phghs : %d \n', length(comp b));
%apokwdikopoihsh phghs A
dsig b = myhuffmandeco(comp b, dict a);
%elegxos an to shma pou apokwdikopoihthike einai to idio me to sima pou
kwdikopoihthike
if isequal(file txt cell, dsig b)
    disp('Ta simata einai idia');
else
    disp('Ta simata DEN einai idia');
fprintf('To Meso Mhkos Kwdika einai : %.4f \n', avglen a);
%ypologismos entropias
entropia=0;
for i=1:length(p)
    entropia=entropia+p(i)*log2(1./p(i));
end
fprintf('H apodotikotita tou kwdika einai : %.4f \n',
entropia./avglen a);
%topothetountai ta periexomena tou arxeiou se mia metablhth
file txt 2 = fileread('kwords.txt');
%dimiourgia alfavitou
getsymbols = unique(file txt 2);
symbols_2={ } ;
for i=1 :length(getsymbols)
    symbols 2\{length(symbols 2)+1\} = getsymbols(i);
end
```

```
%eyresh pithanothtwn emfanishs kathe symvolou
p 2=[];
for i=1:length(symbols 2)
    p 2 = [p 2, count(file txt 2,symbols 2{i})/length(file txt 2)];
symbols2 = {};
p2=[];
for i=1:length(symbols 2)
    for j=1:length(symbols 2)
        symbols2{length(symbols2)+1} = sprintf('%s%s', symbols 2{1,i}, 
symbols 2\{1,j\});
        p2 = [p2 \ p \ 2(1,i) *p \ 2(1,j)];
    end
end
fprintf('\n');
disp('Gia thn phgh B kwdikopoiontas me to alfavito ths B:');
%dimiourgia dictionary pou antistoixei ta symvola tou alfavitou me tis
%antistoixes pithanothtes se kwdika Huffman
[dict b, avglen b] = myhuffmandict(symbols2,p2);
disp('To leksiko Huffman dimiourgithike');
%metatroph se alphanumeric cell array
file txt cell 2 = \{\};
for i=1:length(dict b{1,1}):length(file txt 2)
    file_txt_cell_2{length(file_txt_cell_2)+1} =
file txt 2(i:(i+length(dict b{1,1})-1));
end
%kwdikopoihsh Huffman toy simatos ths pighs B
comp b 2 = myhuffmanenco(file txt cell 2, dict b);
fprintf('Mhkos kwdikopoihshs phghs : %d \n', length(comp b 2));
%apokwdikopoihsh phqhs B
dsig b 2 = myhuffmandeco(comp b 2, dict b);
%elegxos an to shma pou apokwdikopoihthike einai to idio me to sima pou
kwdikopoihthike
if isequal(file txt cell 2,dsig b 2)
    disp('Ta simata einai idia');
else
    disp('Ta simata DEN einai idia');
fprintf('To Meso Mhkos Kwdika einai : %.4f \n', avglen b);
%vpologismos entropias
entropia2=0;
for i=1:length(p2)
    entropia2=entropia2+p2(i)*log2(1./p2(i));
end
fprintf('H apodotikotita tou kwdika einai : %.4f \n',
entropia./avglen b);
```

<u>Μέρος Β</u> <u>Κωδικοποίηση Διακριτής Πηγής με τη μέθοδο DPCM</u>

1)Οι κωδικες του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκονται στα αρχεια my_quantizer.m και DPCM.m

Για το ερωτημα αυτό αρχικά υλοποιήθηκε ο ομοιομορφος κβαντιστης N δυαδικων ψηφιων δηλαδη 2^N επιπέδων ως συναρτηση matlab ο κωδικας του οποίου βρίσκεται στο αρχειο my_quantizer.m.Ο κβαντιστής αρχικά θέτει τις τιμές του δειγματος που βρίσκονται εκτος των ακρων min_value και max_value ισες με min_value και max_value αντιστοιχα.Επειτα υπολογίζει το βημα κβαντισμού Δ ως Δ =(max_value-min_value)/ 2^N και υπολογίζει τα κεντρα των περιοχών κβαντισης ως εξής :

Αρχικα υπολογίζει το κεντρο 1 ως centers(1)=max_value – $\Delta/2$ και το κεντρο 2^N ως center(2^N)=min_value + $\Delta/2$ και επειτα για i από 2 μεχρι 2^N -1 υπολογιζει τα κεντρα ως centers(i)=centers(i-1) – Δ . Τελος για το δειγμα εισοδου ελεγχει σε ποια περιοχη ανηκει το δειγμα λαμβάνοντας υποψη ότι το ανω ακρο της κάθε περιοχης κβαντισης είναι κλειστο ενώ το κατω ακρο ανοιχτό εκτος από το τελευταιο κατω ακρο στο τελευταιο διάστημα το οποιο λαμβανεται ως κλειστο, και παραγει το κωδικοποιημενο δειγμα το οποίο χρησιμοποιείται ως δείκτης στο centers για να παρουμε το κβαντισμενο δειγμα .

Επειτα υλοποιείται το DPCM σαν συναρτηση matlab η οποία δεχεται ως εισοδο το δειγμα εισοδου x , την ταξη του προβλέπτη p και το πληθος δυαδικών ψηφιων του κβαντιστή Ν.Αρχικα βρισκουμε το διανυσμα αυτοσυσχετισης r και τον πινακα αυτοσυσχετισης R μέσω των παρακάτω σχέσεων αντιστοιχα:

$$\hat{R}_x(i) = \frac{1}{N-p} \sum_{n=p+1}^{N} x(n)x(n-i), \quad 1 \le i \le p$$

$$\hat{R}_x(i-j) = \frac{1}{N-p} \sum_{n=p+1}^N x(n-j)x(n-i), \qquad 1 \le i, j \le p$$

με τη βοηθεια των οποίων υπολογίζεται το διάνυσμα συντελεστων του φίλτρου πρόβλεψης α μέσω της λυσης της α = R^{-1} r.Επειτα υπολογίζονται οι κβαντισμένες τιμές του διανυσματος α χρησιμοποιώντας τον ομοιόμορφο κβαντιστή που δημιουργήσαμε θετοντας N=8 bits και δυναμική περιοχή [-2 2].

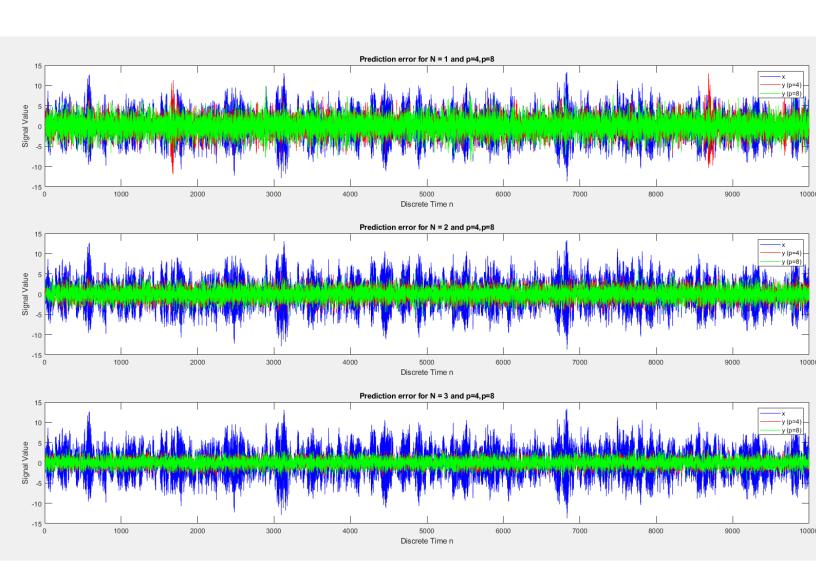
Στην συνεχεια γίνεται αρχικοποίηση του συστήματος θεωρώντας ότι οι ρ πρώτες τιμές μεταδίδονται χωρίς σφάλματα και μη κβαντισμένες. Η επιλογή αυτή εγινε με το σκεπτικό ότι οι ρ συντελεστες προβλεψης α θα πρεπει να πολλαπλασιαστουν με ρ προηγούμενες ανακατασκευασμένες τιμές στη μνήμη του πομπού αλλα και του δεκτη (οι οποίες είναι από n-1 μεχρι n-p ,οπου n ο αριθμος του στοιχείου που ξεκινα από p+1),όμως αφου δεν υπαρχουν ανακατασκευασμενες τιμές στη μνήμη ,το μικρότερο πλήθος τιμών που μπορουμε να θεωρίσουμε ότι μεταδίδονται χωρις σφάλματα και μη κβαντισμένες είναι p. Στην συνέχεια ο πομπός υπολογίζει την πρόβλεψη με τη βοηθεια των συντελεστών πρόβλεψης και των προηγούμενων τιμών στη μνήμη ώστε να υπολογίσει το σφάλμα προβλεψης το οποίο κβαντιζει με τη βοηθεια του ομοιόμορφου κβαντιστη (θετοντας N bits το N που δινεται ως εισοδος στην συναρτηση και δυναμικη περιοχη [-3.5 3.5])και το στέλνει στο δέκτη .

Θεωρούμε ότι και στο δεκτη οι ρ πρώτες ανακατασκευασμένες τιμές ταυτίζονται με τις τιμες των δειγμάτων εισοδου x .Ο δεκτης λαμβανει το κβαντισμενο σφαλμα προβλεψης από τον πομπο , επειτα υπολογίζει την πρόβλεψη και με την βοηθεια αυτων ανακατασκευάζει το σήμα εισόδου.Η συναρτηση επιστρέφει το σφάλμα προβλεψης που υπολόγισε ο πομπος και το ανακατασκευασμένο σημα εισοδου που υπολογισε ο δεκτης .

Τελος αξίζει να σημειωθεί ότι και στον πομπο για τον υπολογισμο της προβλεψης γινεται χρήση των προηγουμενων ανακατασκευασμενων τιμων του x και όχι το σημα εισοδου x οπότε η ανακατασκευη του x υπολογίζεται και στον πομπο και στον δεκτη.

2)Ο κωδικας του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκεται στο αρχειο MerosB_erwthma2.m Για τον σχεδιασμό των γραφηματων επιλέχθηκε p=4 και p=8.

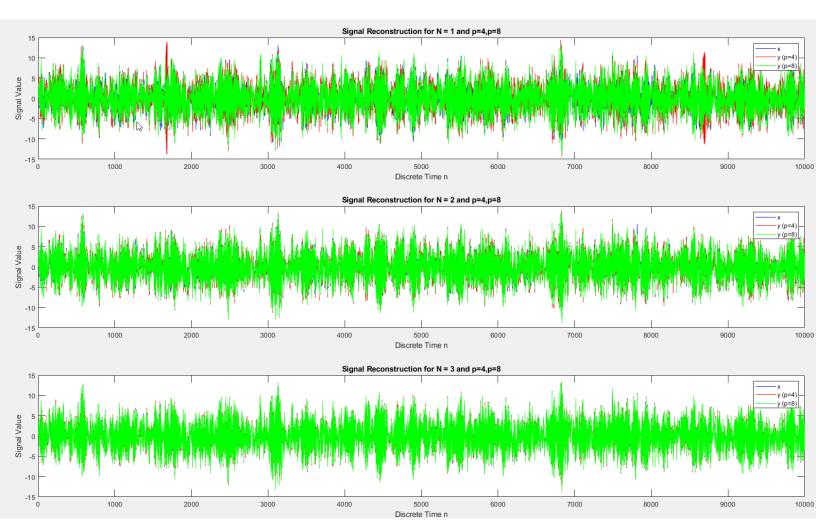
Παρακατω φαινονται τα γραφηματα που σχεδιάστηκαν για N=1,2,3 οπου στο κάθε γράφημα απεικονίζονται το αρχικό σήμα (με μπλε χρωμα) και τα σφαλματα προβλεψης για p=4(με κοκκινο χρώμα) και για p=8(με πρασινο χρωμα).

Αρχικα παρατηρούμε ότι όταν αυξάνουμε το N δηλαδη τα bits του κβαντιστη, η τιμή του σφάλματος προβλεψης για p=4 και για p=8 μειώνεται. Αυτό συμβαινει διοτι οσα περισσότερα bits κβάντισης έχουμε στην διαθεση μας τοσο μεγαλύτερη ακρίβεια προσφέρει ο κβαντιστής. Ακομα σε κάθε γράφημα φαινεται ότι οσο το p αυξανει τοσο το σφαλμα μειωνεται και αυτό οφείλεται στο ότι αφου κάθε προβλεψη του x δινεται ως ενας γραμμικος συνδιασμος p προηγουμενων ανακατασκευών του x τοσο μεγαλύτερη ακρίβεια εχω για την πρόβλεψη του x οπότε τοσο μικροτερη θα είναι και η τιμη του σφάλματος προβλεψης.

4)Ο κωδικας του συγκεκριμενου ερωτηματος βρισκεται στο αρχειο MerosB_erwthma4.m

Παρακατω φαινονται τα γραφηματα που σχεδιάστηκαν για N=1,2,3 οπου στο κάθε γράφημα απεικονίζονται το αρχικό σήμα (με μπλε χρωμα) και οι ανακατασκευες του x για p=4(με κοκκινο χρώμα) και για p=8(με πρασινο χρωμα).

Από τα παραπάνω γραφήματα παρατηρούμε ότι όταν αυξάνουμε το Ν δηλαδη τα bits του κβαντιστη , η τιμή της ανακατασκευής του x για p=4 και για p=8 τείνει να γίνει ίδια με το αρχικό σημα. Αυτό συμβαινει διοτι οσα περισσότερα bits κβάντισης έχουμε στην διαθεση μας

τοσο μεγαλύτερη ακρίβεια προσφέρει ο κβαντιστής τοσο για τις τιμες α (συντελεστες φιλτρου προβλεψης) οσο και για την κβαντιση του σφαλματος που μεταφέρεται στον δεκτη οποτε ο δεκτης είναι σε θεση να ανακατασκευασει το σημα με μεγαλύτερη ακριβεια.

Παρακάτω δίνεται ο κώδικας των παραπάνω ερωτημάτων :

my_quantizer.m

```
function y hat = my quantizer(y,N,min value,max value)
    %o kvantisths periorizei th dinamikh perioxh tou sfalmatos
    %provlepshs stis times [min value:max value] thettontas ta deigmata
    %pou vriskontai ektos ths dinamikhs perioxhs sthn akrea apodekth
timh
    for i=1:length(y)
        if y(i) < min value</pre>
            y(i) = min value;
        elseif y(i)>max value
            y(i) = max value;
        end
    end
    %ypologismos tou vimatos kvantismou D
    D = (max\_value - min\_value) / (2^N) ;
    %ypologismos twn kentrwn kathe perioxhs
    centers(1) = \max value - D/2;
    centers (2^N) = \min \text{ value } + D/2;
    for i = 2:(2^N-1)
        centers(i) = centers(i-1)-D;
    %ginetai ypologismos tou kwdikopoihmenou shmatos me vash thn
perioxh
    %pou anhkei to deigma eisodou
    y hat(1:length(y)) = zeros();
    for i=1:length(y)
        for j=1:2^N
            %ginetai elegxos gia ton an to deigma eisodou y(i) anikei
sthn perioxh
            % (centers(i) - D/2, centers(i)+D/2] opou to katw akro
einai anoixto
            %kai to anw akro kleisto
            if ((centers(j)-(D/2)) < y(i)) && (y(i) <=
(centers(j)+(D/2))
                %kai sto kwdikopoihmeno shma dinetai h thesh ston
pinaka centers
                %tou kentrou pou antistoixei sto sigekrimeno deigma
eisodou
                y_hat(i) = j;
            end
        end
        %ektws an isoute me thn timh min value
        if y(i) == min value;
            %opote tote dinetai sto kwdikopoihmeno shma h thesh tou
            %pou antistoixei sto teleytaio kentro ths teleytaias
perioxhs kvantishs
```

```
y_hat(i) = 2^N;
end
end
%to kwdikopoihmeno shma pou ypologisame dinetai ws eisodos sto
centers
%gia na paroume to kvantismeno deigma ws centers(y_hat)
y_hat(1:length(y)) = centers(y_hat);
end
```

DPCM.m

```
function [y,x hat]=DPCM(x,p,N)
    %ypologismos dianysmatos aytosysxetishs r ,diastashs px1 me
stoixeio i to Rx(i)
    %opou Rx h synarthsh aytosysxetishs ths tyxaias diadikasias x(n)
    %gia 1 <= i <= p
    for i=1:p
       %ypologismos tou R hat x(i) pou apotelei to stoixeio sthn thesh
i tou
        %dianismatos r
        sum = 0;
        for n=p+1:length(x)
            sum=sum+x(n)*x(n-i);
        end
        r(i) = sum/(length(x)-p);
    end
    r=r';
    %ypologismos pinaka aytosysxetishs r ,diastashs pxp me stoixeio
    %to Rx(i-j) opou Rx h synarthsh aytosysxetishs ths tyxaias
diadikasias x(n)
    for i=1:p
        for j=1:p
            %ypologismos tou R hat x(i) pou apotelei to stoixeio sthn
thesh i tou
            %dianismatos r
            sum = 0;
            for n=p+1:length(x)
                sum=sum+x(n-j)*x(n-i);
            R(i,j) = (sum/(length(x)-p));
        end
    %ypologismos dianismatos a diadtashs px1 me tous syntelestes tou
    %filtrou provlepshs
    a=R\r;
    %ypologismos kvantismenwn timwn twn syntelestwn thetontas N=8bit
kai
    %dynamikh perioxh [-2 2]
    %o ypologismos twn a kai ag ginetai kai ston pompo kai sto dekth
    aq = my quantizer(a, 8, -2, 2)';
    %----POMPOS----%
```

```
%Arxikopoihsh Systhmatos
   %thewroume oti arxizei na leitourgei ws DPCM apo to p+1 deigma
   %dhladh oti ta prwta p deigmata metadidontai xwris sfalmata
   %kai mh kvantismena opote ginetai apothikeysh sth mnhmh tou pompou
    %h opoia krataei apothikevmenes tis anakataskevasmenes times
   %twn prohgoymenwn deigmatwn
   x hat pompou(1:p) = x(1:p)';
   for j=p+1:length(x)
        %ypologismos provlepshs y tonos
        sum = 0;
        for i = 1:p
            sum = sum + aq(i)*x hat pompou(j-i);
       y tonos(j) = sum;
       %ypologismos sfalmatos provlepshs
       y(j) = x(j) - y \text{ tonos}(j);
       %kvantish sfalmatos provlepshs kai apostolh sto dekth
        y hat(j)=my quantizer(y(j),N,-3.5,3.5)';
        x hat pompou(j) = y hat(j) + y tonos(j);
   end
   x_hat_pompou = x_hat_pompou';
   %----%
   %ta prwta p deigmata metadidontai xwris sfalmata opote ta p prwta
   psifia ths anakataskevhs toy x hat einai idia
   x hat(1:p) = x(1:p)';
   for j=p+1:length(x)
   %ypologismos provlepshs y tonos apo ton dekth
        sum = 0;
        for i = 1:p
            sum = sum + aq(i)*x hat(j-i);
       y tonos(j) = sum;
       %anakataskevh tou x apo ton dekth
       x hat(j)=y hat(j)+y tonos(j);
   end
   x hat = x hat';
end
```

MerosB_erwthma2.m

```
clear
clc
load source.mat;
n=1:length(x);
[y11,~]=DPCM(x,4,1);
[y12,~]=DPCM(x,8,1);

[y21,~]=DPCM(x,4,2);
[y22,~]=DPCM(x,8,2);

[y31,~]=DPCM(x,4,3);
[y32,~]=DPCM(x,8,3);
```

```
figure
subplot(3,1,1)
    plot(n,x,'b',n,y11,'r',n,y12,'g');
    title ('Prediction error for N = 1 and p=4, p=8');
    legend('x','y (p=4)','y (p=8)');
    xlabel('Discrete Time n');
    ylabel ('Signal Value');
subplot(3,1,2)
    plot(n,x,'b', n,y21,'r',n ,y22,'g');
    title('Prediction error for N = 2 and p=4,p=8');
    legend('x','y (p=4)','y (p=8)');
    xlabel('Discrete Time n');
    ylabel ('Signal Value');
subplot(3,1,3)
    plot(n,x,'b', n,y31,'r',n ,y32,'g');
    title ('Prediction error for N = 3 and p=4, p=8');
    legend('x','y (p=4)','y (p=8)');
    xlabel('Discrete Time n');
    ylabel ('Signal Value');
```

MerosB_erwthma4.m

```
clear
clc
load source.mat;
n=1:length(x);
[\sim, y11] = DPCM(x, 4, 1);
[\sim, y12] = DPCM(x, 8, 1);
[\sim, y21] = DPCM(x, 4, 2);
[\sim, y22] = DPCM(x, 8, 2);
[\sim, y31] = DPCM(x, 4, 3);
[\sim, y32] = DPCM(x, 8, 3);
figure
subplot(3,1,1)
    plot(n,x,'b',n,y11,'r',n,y12,'g');
    title ('Signal Reconstruction for N = 1 and p=4, p=8');
    legend('x','y (p=4)','y (p=8)');
    xlabel('Discrete Time n');
    ylabel ('Signal Value');
subplot(3,1,2)
    plot(n,x,'b', n,y21,'r',n ,y22,'g');
    title('Signal Reconstruction for N = 2 and p=4, p=8');
    legend('x','y (p=4)','y (p=8)');
    xlabel('Discrete Time n');
    ylabel ('Signal Value');
```

```
subplot(3,1,3)
   plot(n,x,'b', n,y31,'r',n ,y32,'g');
   title('Signal Reconstruction for N = 3 and p=4,p=8');
   legend('x','y (p=4)','y (p=8)');
   xlabel('Discrete Time n');
   ylabel ('Signal Value');
```